

3.4/ ยึดแน่น เยือกเย็น ยึดหยุ่น ยกย่อง

สามีกรรยาอยู่ร่วมกัน
ต้องรู้จัก...ยึดแน่น...เยือกเย็น...
ยึดหยุ่น...และยกย่อง
ต่อกันและกัน
จึงจะสามารถอยู่ร่วมกันได้นาน

สามีกรรยาอยู่ร่วมกัน

ต้องรู้จัก...ยิ้มแย้ม...เยือกเย็น...ยึดหยุ่น...

และยกย่องต่อกันและกัน

จึงจะสามารถอยู่ร่วมกันได้นาน

ให้เรายิ้มกันเข้าไป...ยิ้มให้แกกันอยู่เสมอๆ

เพื่อให้ใบหน้ามีชีวิตชีวา ยิ้มแย้ม แจ่มใส ประทับใจตลอดกาล

จะทำให้พ่อบ้านหรือแม่บ้านเข้าใจ

และมีศรัทธาในเรื่องบุญก็ต้อง...ยิ้มเอาไว้ก่อน

เราต้องพัฒนาปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

จนเป็นที่สังเกตเห็นได้ชัด

แล้วค่อยๆ ยึดหยุ่น...พิ่ววaign้องก็ว่าตามกัน

การแสดงคามยิ้มแย้มแจ่มใส

นำประทับใจตลอดกาล

จะเป็นการเปิดประตูใจของพ่อบ้านหรือแม่บ้านได้

ให้ชื่นชมกันและกันด้วยถ้อยคำไพเราะ...ไม่ต้องเงิน

แม้แต่กับลูกของเรา

ให้นำลูกของเรามาโอบกอดให้ความอบอุ่นใจ

กล่าวถ้อยคำดีๆ เพื่อเชิดชูใจ...แค่นี้ลูกก็มีความสุข

และมีกำลังใจทำความดีเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ

แต่ไม่ถึงกับยกยอมากเกินไป

พูดเพราะๆ...พูดดีๆ...ยิ้มๆ

แล้วก็เขือกเย็น...ไม่ต้องโต้เถียงอะไรกัน

ให้ยึดหยุ่น...อะลุ่มอล่วย

สามีภรรยาให้พูดกันแต่สิ่งที่ดี

พูดแล้วใจใส...ใจเบิกบาน

จะแก้ไขได้ทุกอย่าง ค่อยๆ พูดจากันไป

ความรักความผูกพันจะงอกงาม

ปิยวาจา...เปรียบเสมือนน้ำผึ้ง

ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในชีวิตอันยิ่งใหญ่

บางครอบครัว...มองข้ามมรดกสวาจาไปเสียนาน

เมื่อหันกลับมาใช้ ก็ก่อให้เกิดความผาสุกขึ้นในบ้าน

เพราะใช้ชีวิตคู่ด้วยเสียงที่ไพเราะ

กว่าจะกล่าวคำออกมาได้สักคำ...ต้องไตร่ตรองว่า...

จะถูกใจอีกฝ่ายไหม

เพื่อให้เขารู้ว่า...เป็นคนพิเศษ

เพราะเราสามารถใช้ปากตนเองพูดอะไรก็ได้

แต่เราจะต้องคิดให้ดีๆ...จะเอาประโยคใดขึ้นก่อน

ถ้าเรารักตัวเอง

ก็ต้องพยายามพูดให้คนอื่นเขารักเรา

ถ้าเราไม่รักตัวเอง

ก็ต้องพูดให้คนอื่นเขาไม่รักเรา

ผลจากการที่เขาไม่รักเรานี่ ก่อให้เกิดปัญหา

เราจึงควรพูดกันให้รู้¹น

เหมือนนำสำลีนุ่มๆ มายอนหู...พูดอย่างมีศิลปะ

แต่ถ้าเราพูดอย่างหยาบกระด้าง

ก็ไม่ต่างอะไรกับการนำก้อนบัวหลวงที่มีหนามมายอนหู

ฟังแล้วระคายเคือง...มีปัญหานั่นเอง

ถ้าหากแม่บ้านทำอาหารมา

ก็ขอให้ยกย่อง มอบกำลังใจว่า...

อร่อยจัง ชมนั่นไปเรื่อยๆ

หรือชมในข้อดีอื่นๆ ของอีกฝ่าย

ถ้ามีเรื่องค้างคาใจอะไร...ก็ให้เขือกเย็นกันเอาไว้

เกิดปัญหาอะไรขึ้น...ก็ให้ยิ้มแย้มกันเอาไว้ก่อน

ถ้าหากพ่อแม่หวานชื่นกันได้แบบนี้...ลูกเต้าจะอบอุ่นใจ

ความสุข...ก็จะแผ่ขยายไปทั่วทุกห้องของบ้าน

ไปห้องไหนก็มีแต่ความสุข

กระแสแห่งความสุข...แผ่ซ่านไปในบรรยากาศ

เพราะฉะนั้น...ความยิ้มแย้ม...เขือกเย็น...ยึดหยุ่น...และยกย่อง

จึงเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจ

ให้คู่ชีวิตรักใคร่ปรองดองกัน...ไปถึงปรโลกเลยทีเดียว